

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 5396

гр. София, 02.02.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 25 СЪСТАВ, в закрито заседание на втори февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ЙОАННА Н. СТАНЕВА**

като разгледа докладваното от **ЙОАННА Н. СТАНЕВА** Гражданско дело № 20231110156613 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба на Н. Н. Х. срещу „Стик- кредит“ АД, която отговоря на изискванията за редовност и допустимост.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът не е подал отговор на исковата молба.

Ищецът е представил документи, които са допустими, относими и необходими за изясняване на делото от фактическа страна, поради което следва да се приемат като писмени доказателства.

По искането за допускане на съдебно-счетоводна експертиза, съдът намира, че следва да отложи произнасянето до провеждане на първото по делото съдебно заседание.

Съдът намира искането на ищеца за задължаване на ответника да представи посочените в исковата молба документи за допустимо и относимо, предвид което следва да бъде уважено.

Налице са предпоставките за насрочване на делото за разглеждане в открито съдебно заседание.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА открито съдебно заседание на **08.04.2024г.** от **14:40** часа, за когато да се призоват страните, като им се изпрати препис от настоящото определение.

ПРИЕМА представените от ищеца писмени документи като доказателства по делото.

ЗАДЪЛЖАВА „..... АД на основание чл. 190 ГПК в **едноседмичен срок** от получаване на препис от определението да представи цялата преписка по Договор за паричен заем № 927437/06.02.2023г., включително да предостави разписки от счетоводството за получени суми, стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителските кредити, както и приложимите ОУ. Непредставянето на документите ще се преценява от съда съгласно чл. 161 ГПК.

ОТЛАГА произнасянето по искането на ищеца за допускане на ССЧЕ до провеждане на първото по делото съдебно заседание и изслушване на становището на страните.

ИЗГОТВЯ следния **проект за доклад на основание чл. 140, ал. 3 вр. чл. 146, ал. 1 и ал. 2 ГПК:**

Предявен е от Н. Н. Х. срещу „..... АД установителен иск с правно основание чл. 26, ал. 1 ЗЗД за признаване за установено между страните, че клаузата, предвидена в чл. 27

от Договор за паричен заем № 927437 от 06.02.2023г., предвиждаща заплащане на неустойка в размер на 0,9 % от стойността на усвоената сума на ден, е нищожна, както и осъдителен иск с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати за сумата от 5 лева, частична претенция от пълния размер от 2693,97 лева, представляваща недължимо платени суми по Договор за паричен заем № 927437/06.02.2023г., ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на исковата молба - 13.10.2023г., до окончателното ѝ изплащане.

Ищецът твърди, че на 06.02.2023г. е сключил договор за потребителски кредит от разстояние № 927437. Страните са се договорили отпуснатият заем да бъде в размер от 950,00 лева, срокът за погасяване на кредита - 24 месеца, като видът на вноската е месечна. Размерът на годишната лихва е посочен в размер на 36%, размерът на годишния процент на разходите е 42.58%, а размерът на общата сума, която следва да върне била 1488,79 лева. Поддържа се, че в чл. 17, ал. 1 от договора било уговорено, че страните се съгласяват договорът за заем да бъде обезпечен с гарант - отговарящ на условията, посочени в ОУ доход или банкова гаранция в полза на институцията, отпуснала кредита. В чл. 27 страните били уговорили, че в случай на неизпълнение на задължението си по чл. 17 от договора, заемателят дължи на заемотателя неустойка в размер на 0.9% от стойността на усвоения кредит, която се заплаща от заемателя разсрочено, заедно с всяка от погасителните вноски. Сочи, че била начислена неустойка в общ размер на 2693,97 лева, тъй като ищецът не бил представил в срок надлежни поръчители или друг вид обезпечение. Изложени са доводи за нищожност на целия договор на основание чл. 10, ал. 1 вр. чл. 22 от ЗПК, тъй като не била спазена предвидената от закона форма /шрифт не по-малък от 12/, както и на основание чл. 11, ал. 1, т. 10 вр. чл. 22 от ЗПК, тъй като не бил налице съществен елемент от неговото съдържание, а именно годишният процент на разходите по кредита. Поддържа, че е грешно посочен размера на ГПР, а действителният такъв е в размер многократно над допустимия чл. 19, ал. 4 от ЗПК. Изложени са доводи, че във връзка с възникване на неустойка в почти двойно по-голям размер от главницата, която ще бъде заплащана на части съгласно предоставения погасителен план е налице изначална невъзможност потребителят да осигури в толкова кратък срок поръчител /солидарен длъжник/, отговарящ на всички изисквания, посочени в договора - нищожност на договора по смисъла на чл. 26, ал. 2 пр. 1 от ЗЗД. Сочи се, че неустойката накърнява добрите нрави, тъй като излиза извън присъщите ѝ обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции. Поддържа, че е налице заобикаляне на закона по смисъла на чл. 26, ал. 1 пр. 2 от ЗЗД. Разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от ЗПК предвижда, че при забава на потребител, кредиторът има право само на лихва върху неплатената в срок сума за времето на забава. Излагат се съображения, че вместо по чл. 71 от ЗЗД кредиторът да санкционира с предсрочна изискуемост, той начислява неустойка, чието плащане разсрочва заедно с периодичните вноски. Прави се извод, че посочването в договора на размер на ГПР, който не е реално прилаганият в отношенията между страните, представлява „заблуждаваща търговска практика“ по смисъла на чл. 68д, ал. 1 и ал. 2, т. 1 от ЗЗП и води до недействителност на договора на основание чл. 11, ал. 1, т. 9 и т. 10 вр. чл. 22 от ЗПК. Поддържа се, че дори и целият договор да не е нищожен, то нищожна е клаузата, с която е начислена процесната неустойка, в размер на 0.9%. Сочи се, че когато договорът за потребителски кредит е обявен за недействителен, потребителят връща само чистата стойност на кредита, но не дължи лихва или други разходи по кредита. По изложените в исковата молба доводи и съображения ищецът обуславя правния си интерес от предявените искове. Искането към съда е да уважи предявените искове. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът не е подал отговор на исковата молба.

УКАЗВА на ищеца, че носи доказателствената тежест да установи при условията на пълно и главно доказване: следните обстоятелства: по иска по чл. 26, ал. 1 ЗЗД - сключването на договора за заем със соченото в исковата молба съдържание на оспорените клаузи; 2) по иска с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 ЗЗД - извършено плащане на исковата сума в полза на ответника на основание процесните договорни клаузи.

УКАЗВА на ответника, че в негова тежест е да докаже: наличие на основание за

получаване на платените от ищеца иски суми, а именно валидно обвързващи страните договорни клаузи, предвиждащи погасяване на отпуснатия заем в размерите на така извършеното плащане.

УКАЗВА на страните, че на основание чл. 7, ал. 3 ГПК съдът следи служебно за наличие на неравноправни клаузи в договор, сключен с потребител.

УКАЗВА на страните, че следва най-късно в първото по делото заседание да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

УКАЗВА на страните, че ако отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщили по делото или на който веднъж им е било връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес, като при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се смятат за редовно връчени.

ПРИКАНВА страните към спогодба, в който случай половината от внесената държавна такса се връща на ищеца. **УКАЗВА** на страните, че за приключване на делото със спогодба е необходимо лично участие на страните или на изрично упълномощени за целта процесуални представители, за които следва да се представи надлежно пълномощно.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация. Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието (<http://www.justice.government.bg/MPPublicWeb/default.aspx?id=2>).

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____